

Sygn. akt: I C 949/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Prezes SR Herbert Staffa
Protokolant:	st. sekr. sądowy Jolanta Licznar

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2015 r. w Prudniku

sprawy z powództwa **G. W.**

przeciwko **(...) S.A w S.**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S.A w S. (KRS (...)) na rzecz powoda G. W. (pesel (...)) kwotę 11.122,36 zł (jedenaście tysięcy sto dwadzieścia dwa złotych 36/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 25.07.2015r. do dnia zapłaty;
- w pozostałej części powództwo oddala;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.957,00 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00 zł. (dwa tysiące czterysta złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- zwraca powodowi kwotę 800,00 zł. (osiemset złotych 00/100) z tytułu niewykorzystanej zaliczki na koszty opinii biegłego.

Sygn. akt IC 949/14

UZASADNIENIE

Powód G. W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Towarzystwa (...) w S. kwoty 11571,00zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 4 grudnia 2013 roku.

Powód w uzasadnieniu pozwu podniósł, że w dniu 22 listopada 2013 roku przekazał swój samochód marki B. (...) do warsztatu samochodowego AUTO-T. P. M. w B. celem wymiany kilku części samo-chodowych. W wyniku nieostrożności jednego z pracowników warsztatu podczas jazdy próbnej ,pokrywa komory silnika otworzyła się i spowodowała szereg uszko-dzeń samochodzie. Właściciel warsztatu przyjął odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie .Warsztat samochodowy AUTO-T. posiadał ubezpieczenie z tytułu OC. o nr rej. W wyniku postępowania likwidacyjnego pozwany opracował kalkulację naprawy i określił koszt naprawy samochodu powoda na kwotę 4958,66 zł. i taką kwotę wypłacił powodowi. Powód nie zgodził się z kalkulacją pozwanego i opracował własną kalkulację,

której wykonanie zlecił (...) serwisowi (...) z o.o..W ramach opracowanej kalkulacji określono koszt naprawy na kwotę 16194,91 zł. Powód żąda różnicę pomiędzy wypłaconą kwotą a ustaloną w ocenie technicznej, kwotę 11263,25 zł. .

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Towarzystwo (...) w S. domagał się oddalenia powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany przyznał fakt przejęcia swojej odpowiedzialności za zgłoszoną przez powoda szkodę. Podniósł jednak, że pozwany spełnił swój obowiązek odszkodowawczy i, że kwestionuje wysokość dochodzonego roszczenia. Pozwany ponadto zarzuca, że wbrew twierdzeniom pozwu naprawa pojazdu powoda jest nieopłacalna, w sprawie wystąpiła tzw. szkoda całkowita. W ocenie pozwanego koszty naprawy pojazdu przekraczają jego wartość rynkową z dnia szkody. W związku z tym obowiązek odszkodowawczy pozwanego powinien polegać ewentualnie na pokryciu różnicy w wartości pojazdu przed szkodą, a wartości pozostałości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 listopada 2013 roku do warsztatu AUTO-T. P. M. został przyjęty do naprawy samochód powoda G. W. marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) celem dokonania wymiany chłodnicy wody, uszczelki pokrywy zaworów oraz naprawy zawieszenia. Po dokonaniu naprawy chłodnicy i uszczelki pracownik warsztatu udał się na jazdę próbną, podczas której otworzyła się pokrywa komory silnika i uderzyła w szybę oraz dach uszkadzając te elementy. Ponadto uszkodzeniu uległy zawiasy, amortyzatory i sama pokrywa silnika.

Warsztat AUTO-T. P. M. zawarł z pozwanym w dniu 14 sierpnia 2013 roku umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, w oparciu o, którą pozwany przejął odpowiedzialność za powstałą szkodę w pojeździe powoda.

(d: oświadczenie k-16,protokół szkody w pojeździe k-17,odpis polisy k-49)

Koszt naprawy samochodu wraz z częściami zamiennymi i lakierowaniem wynosił (...),02 wraz z podatkiem VAT.Wartość wolnorynkowa pojazdu przed powstaniem szkody wynosiła 18320,00zł. a wartość wolnorynkowa uszkodzonego samochodu wynosiła 7955,00zł.

(dowód: opinia biegłego A. S. (1) k-79-93 i opinia uzupełniająca k-110-116))

Pozwany w ramach postępowania likwidacyjnego przyjął swoją odpowiedzialność, ustalił wysokość odszkodowania na kwotę 4958,66 zł. pomniejszone o 500,00zł. z tytułu franszyzy przewidzianej w Umowie..

(d:karta 18)

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do przepisu art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przepis art. 805 § 2 pkt 1 k.c. stanowi, iż przy ubezpieczeniach majątkowych świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art.363 kc.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest fakt, iż pozwany Towarzystwo (...) w S. był zobowiązany do wypłaty odszkodowania i co do zasady swej odpowiedzialności pozwany przyjął swoją odpowiedzialność.

Za "niezbędne" koszty naprawy należy uznać takie koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego. (...) Kosztami "ekonomicznie uzasadnionymi" są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego

warsztat naprawczy dokonujący naprawy samochodu, ale to w razie braku sporu co do wyboru warsztatu samochodowego mającego dokonać naprawy. Gdy jednak takowy spór istnieje, wówczas należy wziąć pod uwagę ceny przeciętne stosowane w odniesieniu do poszczególnych usług naprawczych oferowanych na rynku. Terytorialny aspekt kształtowania się cen stosowanych przez zakłady naprawcze w zakresie różnych kategorii usług naprawczych należy brać pod uwagę, gdy odrzuca się możliwość przyjmowania w zakresie ustalania wysokości odszkodowania formuły cen przeciętnych. W rezultacie należy przyjąć, że odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku usług naprawczych.

Pozwany w ramach swojej odpowiedzialności przyjął, że podstawą do ustalenia wysokości szkody jest opracowany w postępowaniu likwidacyjnym kosztorys w systemie E's, w którym to pozwany przyjął koszty naprawy na kwotę 4958,66zł. Powód zlecił opracowanie kalkulacji naprawy (...) serwisowi (...) z o.o. ponieważ nie zgadzał się z opracowaną przez pozwanego kalkulacją naprawy. W opracowanej kalkulacji ustalił wartość naprawy na 16194,91zł.

W celu usunięcia tych rozbieżności sąd dopuścił dowód z opinii biegłego A. S..

Wobec faktu, że opinia biegłego w przekonaniu Sądu została wykonana rzetelnie, z dołożeniem należytej staranności oraz zgodnie ze sztuką, Sąd uznał, iż wyliczenia zawarte w opinii należy uznać za prawidłowe. Biegły prawidłowo ustalili wartość naprawy samochodu powoda. Zastosowany przez biegłego system kalkulacji (...) w pełni oddaje rzeczywistą wartość szkody, przy przyjęciu kosztów wymiany wszystkich uszkodzonych części, wartości tych części. Dlatego też za bezzasadny sąd uznał wniosek pozwanego o powołanie do opracowania opinii innego biegłego.

Na uwadze należy mieć w szczególności okoliczność, iż przy ustalaniu wysokości odszkodowania, z uwagi na wynikającą z przepisu art. 361 § 2 k.c. zasadę obowiązku pełnej kompensacji szkody, zakres obowiązku odszkodowawczego należnego za uszkodzenie samochodu, nie może być ograniczony do kwoty niższej, aniżeli potrzebnej do jego naprawy. Wskazać należy, iż zgodnie z jednolitą linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, który wielokrotnie poddawał analizie kwestie odpowiedzialności ubezpieczyciela w przypadku uszkodzenia samochodu odszkodowanie winno obejmować przede wszystkim kwotę pieniężną konieczną do opłacenia jego naprawy lub przywrócenia do stanu sprzed wypadku (por. wyrok Sądu Najwyższego z 20 października 1972 roku. II CR 425/72, uchwała składu 7 sędziów z dnia 12 kwietnia 2012 r. (sygn. akt III CZP 80/11)). Niewątpliwie efekt w postaci naprawienia pojazdu osiągnięty zostaje wówczas, gdy uszkodzony samochód doprowadzony zostaje do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Zgodnie z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody (art. 361 § 2 k.c.), poszkodowany może się zatem domagać się od podmiotu odpowiedzialnego odszkodowania obejmującego poniesione koszty takiej naprawy. Na uwadze należy mieć przy tym, iż w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 lutego 2002 roku, V CKN 903/00 wskazano, że: „(...) świadczenie zobowiązanego polegające na przywróceniu stanu poprzedniego lub zapłaceniu kwoty odpowiadającej wartości takiego przywrócenia (kosztów naprawy samochodu) nie powinno przekraczać kosztów celowych, ekonomicznie uzasadnionych”. Podobne stanowisko wyraził też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 1971 roku (III CRN 450/70). Opierając się na bogatym w tym przedmiocie orzecznictwie Sądu Najwyższego, jak i na poglądach, prezentowanych w literaturze przedmiotu stwierdzić należy, iż za niezbędne koszty naprawy należy uznać takie koszty, które zostały poniesione w wyniku, przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem, szkody, przy zastosowaniu metody skutkującej usunięciem uszkodzeń w tym pojeździe. Podkreślić bowiem należy, iż sposób naprawy pojazdu należy łączyć z wyborem określonej metody restytucji, albowiem zarówno zakres przedmiotowy naprawy, jak jej metoda w sposób zasadniczy decydują o jej kosztach.

Sąd w pełni podziela stanowisko biegłego co do zakresu części zamiennych podlegających wymianie.

Sąd przyjął za bezzasadny zarzut pozwanego, że nastąpiła szkoda całkowita ponieważ wartość pojazdu przed uszkodzeniem wynosi 18.320,00zł. a koszt naprawy samochodu 15.081,02zł.

W świetle tych okoliczności pozwany powinien dopłacić powodowi kwotę 11122,36zł. (jest to różnica pomiędzy kosztami ustalonymi przez biegłego a wypłaconą kwotą przez pozwanego. Za początkowy bieg odsetek od zasądanego

odszkodowania sąd przyjął dzień ustalenia wysokości szkody przez biegłego, ponieważ pozwany dopiero od tego momentu pozostaje w zwłoce z zapłatą ustalonego w opinii odszkodowania.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art.100 kpc..

Zwrot opłaty sądowej należny powodowi sąd ustalił do wysokości uwzględnionego powództwa i obciążył pozwanego kosztami opracowanej opinii .